

36 - 3 - 6

30 - 3 - 3

Incipiunt summule domi
ni Petri Tatareri vna cum textu magistri
Petri hispani iuxta mentem Scoti / que
de modo sciendi tanq̃ de subiecto adequa
to tractant.

Ro cuius declaratione

supponit p̃
mo / q̃ cōter circa p̃ncipium cu
fussit libri querenda sunt tria.
Primo / quid sit titulus. Secdo /
quod sunt cause. Tercio quid sit
subiectum. Secdo supponit pro
primo puncto / q̃ titulus huius
libri / siue huius sciētie est iste. **I**ncipiunt summule
de modo sciendi ad discernendum notum ab
ignoto / et verum a falso. Unde titulus est denomi
natio libri vel sciētie s̃m omnes vel aliq̃s vel ali
quam suaz causaz: vt in p̃sent titulo exprimit cau
sa finalis / cum d̃r ad discernendum notū ab ignoto /
vex a falso: et efficiēs p̃ialis et q̃si m̃alis cum d̃r de
modo sciendi. Tercio supponit / q̃ s̃mule dupl̃r
accipiunt. s. p̃prie et ip̃prie. Unde s̃mule p̃prie
capre / sunt noticie indicatine siue adhesionē / quibus
adheremus firmiter sine dubitatione p̃sonib⁹ de
monstratis in hac scia. Sed s̃mule ip̃prie capre /
sunt p̃sones vocales vel scripte vel ear signifi
ca / de quibus habent tales noticie adhesionē seu indi
catine. Ex hoc sequit̃ q̃ s̃mule ip̃prie dicuntur
pui tractatus vel p̃sones vocales vel scripte demō
strare in hoc libro. Quarto supponit q̃ dicuntur
s̃mule per quādam cōparationē ad logicam Ari
stotelis: in q̃ magis ample tractat de istis p̃sonib⁹.

In p̃n
tria q̃rē
da sunt

Denot
c̃is vi
de. Sc.
in p̃. q.
t. post
3^a arg.
3^a p̃hos
B

Due
c̃is p̃p
s̃m scie.

Sc. l. i.
di. 3. q.
9. i. p̃p
resolu
tione

Sc. q. 3
plo. in
so. 2. ar
gu. p̃n.

Secdo sciendi q̃ alicuius scie p̃prie sunt t̃i
due cause. s. efficiēs et finalis. (Quia
scientia est q̃litas aie et acc̃is spiritalis: sed nullum
accidens h̃z m̃am aut formam) Efficiēs nō est nisi
ipse intell̃ et s̃bctum illius scie: et hoc maxime in
sciētia reali / vel intellectus et aliqd loco obiecti / pu
ta sp̃s intelligibilis ip̃ius fundamētū: nō enim vi
det̃ q̃ scia euz nō sit nisi noticia causet̃ ab aliq̃ alio /
q̃ ab obiecto / vel aliqd loco obiecti et potētia. Si
q̃ ergo querat quot sunt cause huius scie? R̃ndet̃
due. s. efficiēs et finalis. An efficiēs est ipse intel
ctus cum s̃bcto. Causa ṽo finalis est duplex. s. in
trinsēca et extrinsēca / vel mediata et imediata. Im
mediata vel intrinsēca q̃d idem est / non est aliud q̃
cognitio s̃bcti illius sciētie: vt cognitio modi sciēdi
vel syllogismi est causa finalis imediata huius sciē
tie. Sed causa finalis mediata vel extrinsēca quod
idem est / est illud ad q̃d ordinat̃ perfecta cognitio
s̃bcti talis sciētie: vt causa finalis mediata huius
scie est / vt cognito modo sciēdi vel syllogismo / de
ueniamus ad cognitionē alioz: vt puta q̃ sciamus
discernere notū ab ignoto / et vex a falso. Ad autē
cōter d̃r q̃ s̃bctum alicuius sciētie est m̃a illius
sciētie: et diuisio sciētie est causa formalis: hoc est
multum in p̃prie locutum: nam s̃bctum sciētie

h̃z magis rōnem cause efficientis q̃ m̃a.

Tercio sciendum q̃ s̃bctum huius scie videt̃
esse modus sciēdi: q̃ illud est s̃bctum
in hac scia q̃d p̃mo et p̃ncipal̃r p̃siderat̃ in hac scia
vel saltem ad q̃d p̃siderata in hac scia reducunt̃: s̃z
modus sciēdi est huiusmodi: igit̃. Et si q̃ dicat ar
gumentatio vel syllogismus p̃ncipal̃r p̃siderat̃ in
hac scia / cum totalis p̃cessus videat̃ esse de syllogis
mo. R̃ndetur q̃ aliqd pōt dupliciter p̃siderari in
aliq̃ sciētia. Ano modo tanq̃ s̃bctum adequatum
illius sciētie: et sic ibi p̃siderat̃ modus sciēdi / saltē in
suis sp̃ibus. Alio mō tanq̃ de p̃ncipali contento
sub adequato s̃bcto illius sciētie: et sic ibi p̃siderat̃
p̃ncipal̃r de syllogismo tanq̃ de p̃ncipali p̃nto
sub modo sciēdi. **A**duerre q̃ triplex est modus
sciēdi. s. diffinitio / diuisio / et argumentatio: vt vide
bit̃ in logica. q. 3. plo. dubita. 1. **A**duerre secdo / q̃
modus sciēdi pōt sic describi: Est q̃ facit venire de
noticia notū ad noticiā ignotū: cui⁹ p̃prie passio est
discernere notum ab ignoto. **A**duerre tercio q̃ sub
iectum est duplex. s. sciētie realis et sciētie rōna
lis. Subiectum sciētie realis est q̃d p̃mo virtuali
ter p̃ntet oēs veritates nēcias illius sciētie cuius est
s̃bctum: Sed s̃bctum sciētie rōnalis est q̃d p̃nci
pal̃r p̃mo p̃sideratur in illa scia ad q̃d oia p̃nci
pal̃r p̃siderata h̃sit attributionem nō p̃ntēs vir
tualiter veritates illius sciētie cuius est s̃bctum.

C
Subm
hui⁹ scie

Sc. in
pl. q. 4
in sol. 1^a
m̃ ar
gu. an
opposit
Triplex
modus

Sc. in
pl. q. 3
i r̃nōe
ad p̃mā
q̃onem.

p̃o argf
2^a argf
D
3^a argf.

Arguit̃ sic p̃mo: Nullus modus sciēdi est
s̃bctum in hac sciētia: ergo modus
sciēdi nō est s̃bctū i hac sciētia. Teneat p̃ntia a sub
alternante ad subalternatam. **S**ecdo sic: Alia est
s̃bctum huius scie: ergo nō modus sciēdi. Alio pa
ter: q̃ oia sciētia recipit̃ in aia: igit̃. **T**ercio sic:
Cōclusio demonstrata illa videlicet / modus sciēdi
est faciēs scire vex a falso / est s̃bctum huius sciētie:
ergo nō solum modus sciēdi. Antecedēs patet: q̃
oia sciētia est habitus p̃sonis / et habet de aliq̃ con
clusionē: vt patet per eius diffinitionem. Cōsequē
tia p̃bat̃: q̃ si totum esset s̃bctum adequatum / pos
silius totius nō erit s̃bctum adequatum. **A**d p̃m
mū d̃r / negādo p̃ntiam: q̃ comitit̃ fallacia figu
re dictiōis arguēdo a suppositione p̃sonalis ad sim
plicem. **A**d scdm̃ dict̃ q̃ anima est s̃bctum in
h̃sionis sciētie: non t̃i attributionis. **A**d ter
tium dict̃ q̃ oia sciētia est cōclusionis tanq̃ scibi
lis p̃p̃inqui / non t̃i tanq̃ scibilis remoti.

Ad p̃o

Ad 1^a
Ad 3^a

Dialectica est ars artium / scientia
sciarum / ad oīum methodorum
p̃ncipia viam h̃ns. Sola enim
dialectica p̃babit̃ disputat de
p̃ncipijs oīum aliar sciētiar. Et ideo in
acq̃sitione oīuz aliar sciētiar dialectica d̃r
esse p̃or. D̃r enī dialectica a dia / q̃d est duo /
et logos q̃d est sermo: vel lexis / q̃d est ratio:
q̃si duoz sermo vel rō. s. opponētis et respō
dentis in disputando. Sed q̃ disputatio
non pōt haberi nisi mediante sermone: nec

Pro Conuenerunt Montsaluari enore 1633
M.P.

Sermo nisi mediante voce: nec vox nisi mediante sono: ideo a sono tanq̃ a cōmunio-
ri inchoandū est.

Dupl'r
accipit
dialecti-
ca;

Supponit pmo q̃ dialectica capis du-
pl'r. Uno° s̃stantine/ alio°
adiiective. An dialectica substantiue capta/ capis du-
pl'r. Uno° pprie: et sic est habit' inclinās ad specu-
lationē sylli dialectici et oīum iclusor in syllō diale-
ctico: et sic nō capis hic: q̃ tūc nō est nisi vna p̃a seu
vn° habit' p̃tialis i logica. Alio° capis large/ vt idē
est q̃ logica: et sic est habit' inclinās ad speculatio-
nē modi sciēdi et oīuz cōplexor iclusor in eo: cu-
susmodi sunt syllō demofatius/ dialectic' / et sophi-
sticus: et sic capis ibi: ita q̃ est sensus: dialectica est
ars. i. habit' vel scia inclinās ad speculationē mo-
di sciēdi. Adūte nī q̃ modus sciēdi nō p̃tinet syl-
logismū/ nec syllm demofatū/ dialecticū/ nec sophi-
sticū ṽtualr: q̃ sint entia rōnis/ q̃ nullā noticiā p̃nt
pducē: igit' nec ṽtualr p̃tinere: q̃ 2° intētiōnes nī-
hil ṽtualr p̃tinet. Alio° capis dialectica adiective:
et tūc est res hīs alique istoz habitūū. Et sic nō ca-
pis hic: q̃ falsum est dicē/ q̃ hīs dialecticā seu talē
habitū sit ars: q̃ tunc petrus vel mulier esset ars/
cum aliq̃ istoz pōt habere talem habitum.

Seco. in
plo. q.
. 21. 4
di. 1. q. 1

Ars du-
pl'r pōt
capl.

F
Quisq̃
se ielle-
ctuales.
Idius
circa q̃
nō p̃in-
git dicē
falsum.
Artes li-
berales
septem.

Seco sciēdū est q̃ ars s̃l'r et scia capiunt du-
pl'r. Uno° large p aggregatione mul-
toz documētoz ad vnā finē tēdētiū. i. p aggre-
gatione multaz noticiay siue habitūū de illis docu-
mētis q̃ ordinant adiunctē ad vnā finē cognoscen-
dā. Et sic ars ē q̃dā cōe ad qnq̃ habit' intellectua-
les: q̃ sunt sapiētia/ scia/ itell's/ ars/ et prudētia/ circa
q̃a nō p̃tingit dicē falsum: Etia ad oēs artes libera-
les/ q̃ s̃t septē. s. logica/ rhetorica/ grāmatica/ arith-
metica/ musica/ geometria/ et astrologia. Quarum
tres dicunt triviales/ q̃ si ad vnā terminū s̃m dīuer-
sos modos tēdētes. s. dialectica/ rhetorica et gram-
matica/ q̃ ṽsant circa sermonē. Aliē q̃tuor: dicun-
tur q̃driviales/ q̃ si ad vnā terminū s̃m dīuerfos
modos tēdētes. s. circa quātitatē: naz arithmetica
est circa nūm: musica circa nūm sonoz/ geometria
circa quātitatē p̃tinuā: et astrologia circa magni-
tudine mobilē. Et sic capis ars in textu: et pceditur
tūc q̃ dialectica est ars/ capiēdo ēt dialecticā pro
aggregatione habitūū seu noticiay ordinatay ad
cognitionē s̃bi logice: et nō capiēdo dialecticā pro
vno habitu simplici vnus p̃sonis: q̃ tūc non est
aggregatio multaz noticiay. Alio° capis ars pprie
vt distinguit 3 alios habitus intellectuales: et sic est
recta rōre a nobis facibilia. i. habit' intellectua-
lis iclinās et docēs nos recte opari circa factibilia:
id est circa mōs ex ites et intellm et volūtātē: et p̃-
tinet sub se septē artes mechanicas/ q̃ in istis ṽsibus
p̃tinent: Lana mēnus/ miles/ navigatio/ rus/ medi-
cina. Idia ars fabrilis p̃numerari pōt. Et dicuntur
mechanicē: q̃ factū intellm mechar/ seu alienari
a ppria eius opatione. Dicunt ēt scrutiles: q̃ s̃ber-
ant ad vsuz seu comoditatē corpis. Et isto mō dia-
lectica nō est ars: q̃ tē ars distinguit 3 sciam.

Ars p-
prie sū-
pta.
Ari. 6.
ethico.

Verfus

Tertio sciēdū q̃ dialecticā hēre methodū
ad p̃n° oīnz sciarum/ pōt dupl'r itel-
ligi. Uno° q̃ ipsa p̃bet p̃n° cuiuslibet scie: et sic nō
est intelligendū. Alio° q̃ doceat formare argu-
mētationes ex p̃ncipiis et terminis cuiusq̃ scie:
et sic est intelligēdū. Ex quo p̃3 q̃ methodus nō
capis hic p̃prie p breui vsa/ sed capis p ipsa sciētia.

Adūte q̃ sola dialectica p̃babilr disputat d̃ p̃n-
cipijs oīnz sciar. i. sola dialectica docet formare ar-
gumētationes dialecticas g̃natiuas opionis. Ex q̃
p̃3 q̃ ista p̃tula: ad oīnz methodoz p̃n° tē. soluz
p̃uenit dialectice pprie capte/ q̃ est vna p̃a logice. Et
sic p̃3 q̃ aliter capis dialectica dicēdo/ dialectica est
ars: et dicēdo/ sola dialectica p̃babilr disputat: q̃ p̃-
nio capis p logica. et 2° vt ē vna p̃a logice. **Ad-**
uerte 2° q̃ ex diffōne dialectice sequit' vnū correla-
tiū. s. q̃ dialectica in acq̃sitione oīum sciar d̃ esse
p̃rior. i. in acq̃sitione cōpleta et p̃fecta aliaz sciaruz
dialectica d̃3 p̃ius acq̃r/ cū oīs scia acq̃rat p logi-
cā: q̃ oīs scia p demofationē acq̃rit: sed logica do-
cet modū arguēdi et cōponēdi demofationem: igit'.
Adūte 3° q̃ q̃n d̃3 q̃ disputatio nō p̃t hī nisi p
sonū: intelligit de disputatione vocali et nō de mē-
tali et scripta/ q̃ bñ p̃nt fieri sine sono. An triplex
est disputatio. s. vocalis/ q̃ cōponit ex p̃pōnib' vo-
calib': scripta/ q̃ cōponit ex p̃pōnib' scriptis: et mē-
talis/ que cōponit ex p̃positionibus mētālibus.

Qualr
dialecti-
ca habz
metho-
dum.

Corre

Arguit pmo: Ars et scia sunt habit' abin-
uicē distincti: igit' nihil idē est ars et
scia: et p̃nā dialectica non est ars et scia. **2°** sic:
Metaphysica est scia nobilior logica/ et etiā sciētie
reales: igit' male d̃3 q̃ dialectica est scia sciar: cum
genitiuus reflexus supra suū noiatūū singularem/
dicat excellētiā. **3°** Diffō dialectice est nuga-
toria: g̃ nō est bona. Anō p̃bat: q̃ scia in illa diffi-
nitione vel capis spāliter vel g̃nāliter. Si spāliter/
tūc est nugatio: cū inferi' vel minus cōe addit ma-
gis cōi sine copula. Et generaliter: et tūc est etiam
nugatio/ cū tunc ars et scia sint penitus synonyma.
Ad p̃mā d̃3: q̃ si ars et scia/ capiant specialiter/
tunc ars et scia sunt bñ habitus abinuicē distincti:
nō nī si ars et scia capiant generaliter. **Ad secū-**
dā d̃3: q̃ ille genitiuus sciarum nō dicit excellen-
tiam simpliciter logice respectu oīum sciarum in-
p̃fectione/ s̃ in applicatione seu cōtate applicatio-
nis. **Ad tertiam p̃cedit** q̃ illa diffinitio pprie est
nugatoria/ nec est ibi aliq̃ figura que ipsaz excuset.
An quicūq̃ superius addit immediate inferiori vel
inferius superiori/ ibi est nugatio: vt dicendo: animal
homo/ bō aīal. Ex quo videt' petrum hispanum in
prima sui p̃positione defecisse: nisi dicat q̃ posue-
rit/ scia sciarum: ad maiorem expressionē.

H
p̃ argf
2° argf.
3° argf.

ad p̃m

Ad 2m

Ad 3m

Sonus est q̃cqd ab auditu pprie et p se
percipit. Dico aut pprie: q̃ l3 hō vel cāpa/
na audiat: hoc nō est p se/ sed p sonū suū.
Sonoz alius vox/ alius non vox.
Primo sciēdū pro declaratione textus/ q̃ so-
nus est q̃cqd pprie et p se ab auditu
percipit

A percipit. Que diffinitio dicitur sic intelli: Sonus est aliquid sensibile quod proprie et per se ab auditu percipitur. Ex quo sequitur quod ibi ly quod non capit vltimam particularitatem vel in diffinitione: ut tamen valet sic aliquid ens vel aliquid sensibile. **¶** Ad idem vltimum quod proprie capit dupliciter. Uno modo ut idem est quod sonus: et sic non capit hic: cum non sit de ratione soni sui quod percipiat. Alio modo ut idem est quod ad eam et percipit: et sic capit hic: ita quod est sensus: sonus est aliquid sensibile quod proprie. I. percipit ab auditu percipitur. **¶** Ad idem et quod per se capit dupliciter. Uno modo ut idem est quod non per accidens: et sic capit hic. Alio modo ut idem est quod non per aliter: et sic non capit hic: quia sonus percipitur per aliter: puta per suam speciem. **¶** Ad idem 3° quod auditus est una potentia sensitiva que cognoscit sonos: sic visus est potentia que cognoscit colores. **¶** Ad idem 4° quod percipitur in diffinitione soni idem est quod cognoscitur: ita quod est sensus: percipitur ab auditu. I. cognoscitur. **¶** Ad idem 5° quod in diffinitione ut plurimum per se et in se ponitur post copulam: ponitur loco generis: et residuum ponitur loco specie. **¶** Ad idem ponitur ad dictionem sensibilibus communem: quod plures sensibiles percipiunt. **¶** Per se ponitur ad dictionem per accidens: cuiusmodi se habet. **¶** Ab auditu: ponitur ad dictionem aliorum sensuum: per quod ab aliis potentijs percipiunt: ut videbitur in libris de anima.

Coditio
nes dif-
finitiois
tres.

B

Quod
disti. 2.
q. 4.

Seco.
in
1. di. 8.
q. 3.

Coditio
nes bonae
diffinitionis
tres.

Secundo sciendum quod diffinitio soni est bene posita: quia si bene veniunt additiones bone diffinitionis: quod sunt tres. Prima quod diffinitio veniat cuilibet actui sub diffinito. 2° quod diffinitio conveniat soli diffinito. I. quod diffinitio personaliter sumpta non predicetur de aliquo quod diffinitum de illo predicetur. 3° quod diffinitio manifestet diffinitum. Et si quis querat: quid est ibi diffinitum dicendo: sonus est quod videtur. vultu sit ille terminus sonus vel res signata per sonum. Respondetur quod diffinitum capit dupliciter. Uno modo per illo quod manifestat per diffinitionem: et sic res signata per illam terminum sonus diffinitum. Alio modo capit diffinitum per illo de quo peritur vel predicari per diffinitum. et sic dico quod ille terminus sonus diffinitum. Et si dicas: diffinitio dicitur prius de illo quod per ipsam manifestat. Dicitur quod non oportet: sed sufficit quod predicetur de tercio supponente per illam rem. **¶** Et si quis querat: nonne res potest prius de alia re. Dico quod hoc potest intelligi dupliciter. Uno modo quod ex una re cum alia re fiat una appositio in qua res sit subiectum et primum. et sic dico quod non. Alio modo per itellum quod una res percipiat in ordine ad aliam rem: et sic dico quod una res bene peritur de alia. I. percipitur de alia.

Tertio sciendum quod diffinitio soni in qua dicitur: Sonus est aliquid vox aliud non vox est sufficiens: et dicitur sic intelli: de nullo sonorum aliquid est sonus vox aliud sonus non vox. **¶** Ad tres additiones requiritur ad bonam diffinitionem. Prima quod membra diffinitionis sint opposita. I. quod non possint de se invicem prius mediante isto synchthegoremate sonus est aliquid quod non possint de se invicem prius realiter: ut itellum est voluntas realiter non autem sonus: et tamen per intellectum diffinitum in itellum et voluntatem. 2° quod membra diffinitionis non excedant diffinitum. I. quod membra diffinitionis diffinitum sumpta non predicentur de aliquo de quo non predicetur diffinitum. 3° quod diffinitum non excedat membra diffinitionis. I. quod diffinitum non predicetur de aliquo de quo non predicetur diffinitum ex membris diffinitionis constitutum. **¶** Ad diffinitio est quodam modo sciendum ut supra: et sic ita quod aliquid diffinitum logicaliter loquendo non est aliud quam a posteriori manifestari quod ad eam eductum seu signationem: vel quod dicitur quod aial diffinitum per rationale

et irrationale. I. a posteriori manifestat elusum comper rationate et irrationale: et non est intelligendum quod videtur per preteritum (integrales sicut lignum per frusta).

Arguitur per hoc: Dicitur bona diffinitio dicitur de et affirmatur prius de diffinito: sed diffinitio soni de et affirmatur non prius de sono: quia sonus non est oculus ens: igitur non est quod dicitur: igitur diffinitio soni non est bona. **¶** 2° sic: Diffinitio soni non venit aliis a diffinito: igitur non est bona. **¶** Ad hoc per 3° quod venit silensio: quod non est sonus: igitur. **¶** 3° sic: Diffinitio soni non venit cuilibet actui sub diffinito: igitur non est bona. **¶** Ad hoc per 3° quod non venit isti sono particulari: quia talis sonus percipit non percipit ab auditu: cum multi alij soni ab illo percipiantur ab auditu. **¶** Ad hoc per 2° quod in diffinitione soni ly quod non capit vltimam particularitatem vel tamen valet sic oculus ens: sed capit particularitatem vel idem diffinitum: ut tamen valet sic aliquid ens vel aliquid sensibile: ita quod est sensus: sonus est quod dicitur. I. aliquid sensibile. **¶** Ad 2° quod silensio percipitur ab auditu prout tamen careria soni: et non positum. **¶** Ad 3° quod ly percipit potest deteriorare ly sensibile: ita quod sit sensus: iste sonus percipitur ab auditu et non alius: et sic est falsa. Alio modo ut determinat ly auditu: ita quod sit sensus: iste sonus percipitur ab auditu et non ab alio alia potentia sensitiva: et sic est vera.

¶ Sonus vox est idem quod ipsa vox. **¶** Unum vox est sonus ab ore animalis placitum naturaliter in istis formis. **¶** Multa infra quod vox format sunt novae: guttur/ligula palatum/quattuor dentes et duo labia. **¶** In istis novae sunt: guttur/ligula palatum. Quattuor et dentes et duo labia sunt. Sonus non vox est quod generatur ex collisione duorum corporum in aiaiorum: ut fragor arborum/strepitus pedum. **¶** Uocum alia signatur: alia non signatur. **¶** Uox signatur est illa quod auditui nostro aliquid representat: ut homo hominem. **¶** Uox non signatur est illa quod auditui nostro nihil representat: ut bus/bas. **¶** Uocum signatur: alia signatur naturaliter/aliam ad placitum. **¶** Uox signatur naturaliter est illa quod apud oculos idem representat: ut gemitus infirmorum/latratus canum. **¶** Uox signatur ad placitum est illa quod ad voluntatem primi instituētis aliquid signatur: ut homo hominem/equus equum.

Pro declinatione textus supponitur per quod sonus vox et vox se idem. **¶** Pro declinatione supponitur per quod diffinitio soni vocis data a petro hispano est sufficiens: quia non venit oculus voci: puta voci facte ab angelo in alio corpore: quod tamen est vox et signatur: quia oculus operatione quam habet angelus per corpus assumptum prout ad cognitiones: puta videndo/audiendo se tamen cognoscit cognitiones intellectuales: quod intellectuales potest exprimere formam: deinde et movendo ligula locum corporis assumpti: et tamen non sit ab ore animalis: cum angelus non sit animal neque corpus quod assumit. **¶** Sed possit dici quod vox est sonus causatur ab ore animalis vel ab alio equaliter mediantibus naturaliter in istis vel equaliter. **¶** 2° supponitur quod ista supple principalia et per quod quod completum et perfectum regulariter vox

Quare
est suffi-
cien-
s diffi-
nitio
quia non co-
venit vo-
ci ageli.
Seco. i. 2.
di. 8. q.
1. i. 3. di.
cto.

fofat se non dicitur. guttur/ligua et sic dicitur alia. Et dicitur non tunc principalia per pulmonem et arteriam vocalem que regunt ad formationem vocis. Dicitur et notiter per inquam per sonos fistulas: que licet hiant ab istis nalis: non tamen tanquam ab istis. per inquam remota: que ista per inquam illos sonos. ruz se/fistula et illa foramina et et dicitur. Dicitur et notiter coplere et pfecte per voces que hiant ab hoib' caribus detib'. que voces non se coplere et pfecte. Et 3° supponit quod diffio soni non vocis est sic intelligenda: Son' non vox est son' causat' ex collisione duorum corporum in aia/ torum/ vel aia tor se habentium ad modum in aia/ tor: vel vnt' suppl'et vice duorum/ cuiusmodi est son' fa/ et cu' gona. Ex q' seqt' p' q' nlla son' tube/ vel fistu/ le/ vel organo/ dicitur ppe vox. 2° seqt' q' son' echo non v' esse son' vox: quia non fit immediate ab ore aia/ s' ab aliq' alio: et d' h' magis videbit in. 2. de aia ca. 6. du

Diffio
vocis.

Sc. l. 4
al. 1. q.
2. art. 2
p. 10.

Secundo sciendum quod diffio vocis est talis: (bita. 2. scz vocu/ alia signu/ alia non signu/ aq' dicitur sic intelligi: de nullo vocu/ alia est vox signu/ alia est vox si signu/ et tal' diffio sibi i accitua: que est signu/ dicitur relatione rationis signi ad signatu: et dicitur non signu/ dicitur careria illi' relationis. Et dicitur vox signu/ et q' na/ ta est repitare aliqd aliqd a se vel sibi sibi vel suo. plato/ re vel aliq' vel aliq' r' mifi fuerit iposita ad signandum suu. platoze. Ex q' sequit' mltia correlaria. 1° dicitur q' vox non dicitur signu/ q' actu aliqd repitatur: s'z suffic' q' nata sit repitare. 2° seqt' q' signa sic oia/ nlla se voces signu/ et tñ nihil repitatur: s'z bñ aliq' r' entaz noia collectia non signu/ ppe aliqd/ s'z aliq' v' ut dicitur aliq' signu/ collectione mltor. 3° seqt' q' ad h' q' vox sit signu/ requit' q' signu/ aliqd aliqd a se: q' si non est oia vox est signu/ cu' oia vox signu/ se. Requirit et q' signu/ aliqd a platoze: q' si sic signu/ suu platoze nisi supple illa vox est iposita ad signandu suu platoze. Requirit et q' signu/ aliqd a sibi sibi vel aliq' vel aliq' r'. Seqt' ex h' diffio vocis si signu/ puta q' vox si signu/ na est q' non est nata signu/ aliqd aliqd a se: vel sibi sibi vel

Alia dicitur
hoyocis

Tertio sciendum quod vocu/ signu/ alia est signu/ nali/ alia ad placitu. 1° dicitur c' declone supponit q' duplex est signu/ s. nali/ et ad placitu. Un signu/ ad placitu/ est ex ipone vel vfu voluntario repitare suum signu/. S'z signu/ nali/ est ex p' ditione vel p' petate sue nali/ aliqd vel aliq' vel aliq' r' repitare: Et istud est triplex. s. signu/ nali/ ppe/ coit' et ex istu nali/. Signu/ nali/ ppe/ est seipo foia/ aliqd/ vel aliq' vel aliq' r' repitatur: cuiusmodi est pcept' vltian/ q' non se nisi noticie actua/ les rez. Ex q' seqt' q' pcept' vltian' non signu/ p' aliud coceptu/ s'z seipo signu/. S'z signu/ nali/ coit' est moue intell' ad formadu coceptu/ d seipo. Ex q' seqt' q' oia res mudi signu/ nali/ coit'. 2° seqt' q' 2° r' dices si signu/ nali/ coit' cu' n' possint moue intell'. S'z vox dicitur signu/ nali/ ex istu nali/ q' ex h' i sua/ et non ex ipone nata est idē repitare ap' oia/ et gemit' ifirmor/ latrat' canum: q' apud oia/ repitatur dolore vel gaudium.

Seco. in
q. 1. q. 15
et in. 4.
diff. 1.
q. 1.

1° argf
2° argf
3° argf

Arguitur 1° dicitur: Subni cuiuslib' pponis aliqd signu/ s'z bus bas puit ee s'om pponis: g' aliqd signu/. 2° dicitur: Dis vox repitatur seipo s'z g' oia vox est signu/. 3° dicitur: Soli pcept' signu/ nali/

g' nlla vox signu/ nali/. 2° dicitur: pbat: q' solū illud signu/ nali/ q' d' e similitudo rei nali/: cuiusmodi se soli pcept' igit'. Et dicitur ad p' q' non oia q' d' illud q' d' e s'z alie' pponis sit vox signu/ nali/ capiēdo signu/ large vt se extēdit ad signu/ nali/ coit'. Et dicitur 2° dicitur: q' bñ pbat q' oia vox signu/ nali/ coit'/ q' d' si negam': s'z si pbat q' oia vox signu/ ad placitu/ et illud negam'. Et dicitur 3° dicitur: q' bñ pbat q' soli pcept' signu/ nali/ ppe: s'z si pbat q' soli pcept' signu/ nali/ coit' v' ex istu nali/. Et dicitur tñ q' pcept' si vltian' sic se noticie actua/ les vocu/ v' scripturaz signu/ nali/ signu/ nali/ ad placitu/ s'z illa signu/ voces vel scripturas nali/ter ppe/ et signu/ res repitatas pvoce/ v' scripturas ad placitu/

Uocū signu/ arum ad placitu/ alia coplere/ alia incoplexa: coplexa/ vt oratio: incomplexa/ vt nomen vel verbum.

Pro cui' declone supponit 1° dicitur q' vox coplexa est illa cui correspondet pcept' coplexus in aia: siue q' s'ordinat' pceptu/ coplexo/ q' ab aliq' d' coplex' in q' realit' et foia/ sit copositus ex plib' pceptib' seu noticiis: s'z solū extrissee: q' est de obo coplexo: v' q' equalit' plib' vocib' in signu/ do. Ex q' seqt' q' altui simplici vocu/ p' corespodere pcept' coplexus in mēte: vt p' d' ista lra a/ q' si iponeret ad signu/ hoiez currēte a/ eēt vox coplexa: licet non coponeret ex plib' vocib': q' h' non requirit: s'z suffic' q' sibi correspondeat pcept' coplexus. 1. q' s'ordinet pceptu/ coplexo: q' d' nihil aliud est q' signu/ suu signu/ mediate pceptu/ coplexo. Et 2° supponit q' ad h' q' aliq' vox dicat coplexa fm grama/ ticu/ opz q' sit coposita ex plib' vocib': s'z h' non requirit fm logicu/ s'z suffic' q' s'ordinet pceptu/ coplexo. Et 3° supponit q' vox icoplexa/ est cui correspondet pcept' incoplexus/ siue q' s'ordinat' pceptu/ incoplexo: vt ista vox hō. Et 4° supponit q' duplex est coplexu/. s. distās et indistās. Distās est coplexu/ p' positionale vel cui' extrema vniunt' adinuicem per copulā verbalem. Indistās est coplexu/ nō p' positionale/ vel cuius extrema se hñt sicut determinatio et determinabile/ siue tñ copula verbalis.

Nomen est vox signu/ ad placitu/ siue tpe/ cui' nulla p' separe aliqd signu/ finita et recta. Uox i ista diffio/ ne ponit loco gñis. Signu/ ponit ad dñaz vocis nō significatiue. Ad placitu/ ponitur ad dñam vocis signu/ nali/ter. Sine tpe/ ponit ad dñam vbi q' signu/ cu' tpe. Cuius nulla p' separe signu/ aliqd: ponit ad dñam oionis/ cui' ptes separe aliqd signu/. Finita/ ponit ad dñam nois ifinitu: q' d' nō est nomē fm logicu/ s'z nomē ifinitu: vt nō hō: non equus. Recta/ ponit ad dñam noium obliquo: vt catonis/ catoni: q' nō sunt noia s'z logicu/ s'z noia obliq' vel casus noium: vñ solus rectus fm logicu/ dicitur esse nomen.

Nomen

Seco. in
1. d. 3.
q. 6.
Ad p.
Ad 2.
Ad 3.
Dehā
p. d. 3.
q. 5.

H
Dicitur in
ter logi/
cū et grā/
maticus
de coplexo.

C

A **Nomē** pōt capi duplr. Uno° pro p se fignō seu scōe itēcionalr: 7 sic est itētio scōa attributa voci fignōe ad placitū: 7 sic capī hic: naz qeqd pncipalr diffinit: logicē 2° itētio. Et fignō dicat: nulla 2° itētio est vox. Rūdet q vey est q nul la 2° itētio est vox fm ptiōne foialez: tū bñ est vox f3 ptiōne fundamētalē seu accitālē. vñ cū dī: Mo mē est vox: scōus est/nomē est vna 2° itētio fundata seu attributa voci fignōe ad placitū: 7 ita 2° itētio pōt pī de ente reali 7 eē. Ex q seqt q ibi ppe non diffinit nomē vocale neqz scriptū neqz mētalē: sed nomē 2° itēcionalr capī/qd nō ē nūā 2° itētio attri buta alicui illoz. Et fignō dicat: oē nomē vel est no mē vocale/scriptū vel mētalē: g° aliqd illoz fbi diffi nit. Dī q vey est q oē nomē est mētalē/vocale vel scriptū: capiēdo nomē p° itēcionalr seu p denoia to/s3 nō capiēdo nomē scōe itēcionalr seu pro p se fignō. Alio° ergo accipit nomē pme itēcionalr: 7 sic nō est nisi nomē mētalē/vocale vel scriptū.

Tertio scīdū q p maiori declōne supponit pīo q duplex est itētio. f. p° 7 2°. Tū itētio p° est res cognita vel cognoscibil nō cau sata p actū ppatū nī itellō cōpata ad aliō. S3 2° itētio est respectu rōnis causat° p actū cōpatū nī itellō vel p actū alteri° p° collatīne. Et 2° supponit q nomen capī triplr. Uno° large p oī illo qd pōt reddē suppositū xbo siue sumat māl siue psona liter: 7 sic oīs vox pōt dici nomē. 2° ppe p oī illo qd fignōe suptr pōt reddē suppositū xbo psonali mōi finiti: 7 sic nomē ifinitū ē nomē. 3° capī nomē pprīssime p voce finita 7 recta c° ptes septe nihil fignō. i. q nō subordinat pceptū cōplexo (Eide la tius i. 1. Peri. ca. de noie i fine. 2. nota.) q fignōe suptr pōt reddē suppositū xbo psonali mōi finiti. Et 3° supponit q i diffōne nois d3 itelligi cathego rematica: ita q est scōus: Nomē est vox cathegoze matica: 7 p h remouēt adiectiua adiectiue tēta. Tū aliq vox dī cathegozematica triplr. Pīo mō rōne officij tū q fignōe suptr pōt reddē suppositū xbo psonali mōi finiti. 2° rōne fignōis tū q est iposita ad fignōdū aliqd vñ aliq siue reddat suppositū xbo psonali siue nō. 3° rōne officij 7 fignōis fil/q est imposita ad fignōdū aliqd vel aliq: 7 cū h pōt red dere suppositū xbo psonali. Et p opp° aliq vox dī syncathegozematica trib° modis. f. rōne fignō nō tū rōne officij tū rōne officij 7 fignōis fil.

B **Arguit** p° sic: Adiectiuis adiectiue tentis puenit diffō nois: 7 tū nō sunt noia/ cū nō possint reddē suppositū xbo psonali mōi fi niti: 7 sūtr pōt argui p pīpīas adiectiue tētis. Et 2° sic: Pīonōia sūtr noia fm logicū: 7 tū ipō nō pue nit diffō nois/cū sūtr pura syncathegozematica: ergo diffō noia nō ē bōa. Et 3° sic: Noia ifinita: noia obli qua pōt reddē suppositū xbo 7 eē sōm i pponitb°: g° sūtr noia f3 logicū. Et dī p° dī q noia adiecti ua adiectiue tēta nō sūtr noia fm logicū: qz sūtr syn cathegozematica rōne officij/cū nō possint reddē sup positū xbis: 7 sūtr dicat de pīcipīo: sō illa est inco grua pī filij est ecētia/prouit pī accipit adiectiue.

Arguit p° argf. 2° argf. 3° argf. Ad p° Sc. ol. 5. q. 1. lib. 1. in sol. ar. gu. ppo. fūul.

pīcipia tū 7 adiectiua substantiue suptr se bñ noia f3 logicū. Et fignō dicat q pīcipia fignō cū tpe. Rū det q fignō cū tpe ideriatō 7 nō dieriatō: qd alr ex pīcipiis/pīcipia fignō cū tpe limitabilr f3 nō illimita bilr. Et dī 2° dī q pnoia pōt capi duplr: Uno° pure pnoialr: 7 sic nō sē noia f3 logicū: qz sē pura syn cathegozēta. Alio° accipit p suis relatiōis f3 af: 7 sic sē bñ noia f3 logicū/7 h capiēdo nomē large cūtr sic subordinēt pceptū cōplexo. Et dī 3° dī q nomē ifinitū bñ ē nomē capiēdo nomē large: s3 nō capiēdo nomē pprīssime. De noib° obliqz/dī q bñ pōt reddē suppo° xbo ipsoali mōi ifiniti. De noib° composite figure/dī q non sunt nomina capiēdo nomen pprīssime/cum subordinēt pceptū com plexo: sūtr tū bene noia capiēdo nomē large.

O **Erbi** est vox fignōia ad placitū cū tpe/cūine nulla ps sepata aliqd fignō/finita 7 recta. Cum tpe/ponit ad dīaz nois qd fignō sine tpe. Finita/ponit ad dīam verbi ifiniti: vt nō currit/nō labo rat: que nō sunt xba fm dialecticūz f3 xba ifinita. Recta/ponit ad dīam xboz obli quoz: vt currebā/cucurri/cucurrit/curre bar: q nō sunt xba fm dialecticū/7 xba obli qua: vñ solum xbum pītis tps idicatiui modi fm dialecticū dī esse xbum. Reliqua xbo xba eiusdē modi 7 alioz modoz dicū tur xba obliqua. Aliē xbo pīcule ponūtur hic eadē rōne q ponebant in diffōne nois. Et scīdūz est q dialecticūz ponit tū duas ptes oīonis. f. nomē 7 xbu: alias aut appel lat syncathegozematicas. i. cū alijs fignōias.

Primo scīdū q xbu accipit duplr eodē mō sic nomē/p° itēcionalr 7 2° itēcionalr. Tū xbu vltia triplr accipit. Uno° cōiter p voce q pōt eē appositū in oīone respectu nois substantiui. Alio° ppe p voce q fignōe suptr pōt eē appositū i oīone respectu nois nī casus. Alio° pprīssime/7 sic est vox simplex q fignōe suptr pōt eē appositū respectu nois nī casus i pponē simplr p°. Tū ppo simplr p° est q cōponit ex noie pprīssime suptr 7 xbo pīpīas idicatiui mōi/et sōnes currit: 7 dī sim plr p° p tātō q alie d pīerito 7 futuro reducūt ad eā 7 nō eē ad h q sūtr xē: 7 sic xbu pprīssime capī diffinit a Petro hīspāo: q diffō d3 sic itellō: Et xbu est vñ itēcionalē qd attribuit voci cathegoze ex offō fignōe ad placitū cū tpe dieriatō/7 nō p se para fignō. i. cui i mēte nō cōrūdet pcept° ppler°/finit re. i. sine negōne ifinitate 7 recte. i. pīe tps idicati ui.

Secdo scīdū q xbu ē/qū ē pīseco (mōi. pula ē pur syncathegozēta. i. illō xbu est 3° adiacēo/est pur syncathegozēta nībīl fignō: s3 tū denotās vnionē pī cū lōto/siue ita sit i re siue nō. Sed ipm xbu est 2° adiacēo/est qū nō ponit aliud pīdicatū māl ab ipso verbo est/vel a suo partici

plor: tñc ē pñm cathegorema t pñm syncathego-
rema: qz tñc equaler copule t pñcipio. Ex q̄ segtur
vñū sat p̄babile q̄ ly ē 2ª adiacēs/nō ē x̄bū capic-
do x̄bū p̄pñssime: qz ē vox cōplexa/cuz sbordinet
p̄ceptm cōplexo ex p̄to t copula. Segt 2° q̄ solū ē
3ª adiacēs ē x̄bū capicdo x̄bū p̄pñssime/cū tale
solū sit vox icōplexa. Segt 3° q̄ illō qd ē x̄bū p̄-
pñssime sūptū ē pñz syncathegorema. Et sigs
dicat: g^o nullū x̄bū adiectiū ē x̄bū fm logicū cu-
susmodi ē currit. Dico q̄ verū ē capicdo x̄bū p̄to
p̄pñssime/cū nullū tale sit vox icōplexa: s3 cōplexa q̄
cōsider p̄ceptm cōplexo equaler pñcipio t cople.

Tertio

sciēdū q̄ p̄ maiori declone suppoit
p^o q̄ duo regit ad h̄ q̄ aliqd x̄buz
dicat rectū. Pñio q̄ tale x̄bū sit idicatiūsmōi. 2°
q̄ sit pñtis t̄pis. Ex q̄ p3 q̄ x̄bū dī obliquū tripl̄r.
Uno^o: qz nō ē idicatiūsmōi l3 sit pñtis t̄pis: vt ama-
re. Alio^o: qz nō ē pñtis t̄pis: l3 sit idicatiūsmōi: vt
amabā. Alio^o: qz nō ē pñtis t̄pis neq3 idicatiūsmōi:
vt amasse. Et 2° supponit q̄ x̄bū infinitū ē qd ē cō-
positū ex x̄bo finito t negōne cadēte sūp illō x̄bū
rōne sui pñcipij: vt nō currit: qd tātū val3 sic ē n̄ cur-
rēs. Et 3° supponit q̄ x̄bū qd ē pura copula nō p̄t
infinitari cū sit purū syncathegorema. Et ex istis p3
q̄ tñ sūt due p̄es o3onis s3 logicū/s3z nomē t x̄-
bū: qz ille due sufficiūt ad p̄stitutionē p̄pñis cathe-
gorice: t solū iste due sūt cathegorematice rōne of-
ficij: alie sunt syncathegore^o rōne officij: qz sūgtue
sūptē nō pñt cē suppositū verbi personalis modi si-
niti neq3 appositū respectu nois noiatū casus.

Arguit

p^o sic: Nullū nomē sūgt cū tpe: sed
x̄bū ē nomē: igit n̄ sūgt cū tpe. Abi
nōz pbat: qz x̄bū p̄t cē sup^m i o3one/vt dōo x̄bū
ē p̄s o3onis: g^o ē nomē. Et 2° sic: Est 3ª adiacēs est
x̄bū s3 logicū: t tñ nō ē vox sūgtina ad placitū/cuz
sit pñz syncathe^m: igit. Et 3° sic: In q̄l3 p̄pñe af-
firmatiua s̄m t p̄m debēt p̄ eodē supponē: s3 i ista
p̄pñe: x̄bū ē vox ly x̄bū t ly vox nō supponit p̄
eodē: nā ly x̄bū vī supponē p̄ vna 2ª itētiōe q̄ nō ē
vox. Et d p^o diffignit mior: vī capicdo x̄bū mā-
lī: t sic ē vox q̄ x̄bū ē nomē. vī capicdo x̄bū p̄so-
nālī t sūgtue: t sic ē s̄m q̄ x̄bū sit nomē. Et d
2° dē qd ē 3ª adiacēs sūgt aliq̄l̄r: q̄ sufficit ad h̄ qd
sit vox sūgtina. Et d 3° p̄t dici p̄ nūc negādo illā
maiorē. Et q̄ illa regla ē vera i p̄tiōe fo3ali t qd
ditatiua s3 nō in p̄tiōe fundamēntali cuiusmōi ē ista:
x̄bū est vox. Et p̄t dici t forte meli^o logicalr loqn
do q̄ ly x̄bū suppoit p̄ x̄bo vocali/connorādo vñā
scdaz itētiōe sibi attribut: t illō p̄t elici ex p̄logo.

Oratio est vox significatiua ad placitū
cuius partes separate aliqd significāt. Cu-
ius p̄es separate aliqd significāt: hoc totūz
ponit ad differētiam nois t verbi/ quorum
partes separate nihil significant. Alie vero
particule ponuntur hic eadem ratione qua
in diffinitione nominis t verbi ponebant.
Orationum alia p̄fecta alia imperfecta.

Perfecta est illa q̄ p̄fectum sensum generat
in aio auditoris: vt hō currit. Imperfecta est
illa q̄ imperfectum sensum generat in aio au-
ditoris: vt hō albus. Orationum p̄fectarū:
alia indicatiua: vt homo currit. Alia impa-
tiua: vt petre fac ignem. Alia optatiua: vt
utinam essem bonus clericus. Alia coniu-
ctiua: vt si veneris ad me dabo tibi equum.
Alia deprecatiua: vt miserere mei de^o. Harū
aut o3onū sola indicatiua dī esse propositio.

Supponit p^o q̄ o3o sic alij termi scdē itētiōis.
capit dupl̄r. Uno^o p̄ se sūgtō seu p̄ illo
qd p^o t p̄ se sūgt: t sic capis p̄ itētiōe scdā attributa
o3oni vocali seu voci cōplexo sūgtine ad placitū: t
sic volūt aliq̄ qd sic ibi accipiat/ t qd sit p̄to funda-
mēntal seu accitūal sic diceret/ nomē est vox. Alio^o
accipit p̄ denoiato seu p̄ sūgtō mālī: t sic accipit p̄
o3one mēntali/vocali/ vī scripta: ita qd sic iste terius
alb^o de p̄ se sūgtō sūgt albedinē: t d sūgtō mālī t se-
cūdario sūgt oēm rē hūit albedinē: ita q̄l3 termin^o
scdē itētiōis p̄cretiue designat^o seu i p̄creto de p̄ se
sūgtō sūgt scdaz itētiōe: t d sūgtō mālī seu scdario
sūgt illō cui attribuit seu de q̄ denoiatū p̄tur. Dicūt
tñ aliq̄ t mltā p̄babilr/ q̄ qñ dī: o3o ē vox/ ibi iste
terminus o3o: diffinit supponēs p̄o o3one vocali.
Et dūte vltēri^o q̄ o3onē sūgt ad placitū p̄t itelli
dupl̄r. Uno^o rōe suaz p̄tiū t nō ex ipōne sui/ cuius/
modi ē o3o vocali cōposita ex plib^o vocib^o sūgtiuis
cuiusmodi ē ista o3o/ hō est aīal: q̄ fm se totā nūq̄
fuit iposita ad sūgtndū: s3 solū rōe suaz p̄tiū. Alio^o
ex ipositiōe sui/ sic p3 d o3one vocali nō cōposita ex
plib^o vocib^o sūgtiuis cuiusmōi ēēt ista lfa aīal/ ēēt i-
posita ad sūgtndū tātū q̄tū sūgt ista o3o/ hō est aīal.
Ex quo segt q̄ o3o dī sūgtina ad placitūz dupl̄r:
p̄m o ex impositione sui: scdō suarū partium.

Scdō sciēdū q̄ o3o p̄ itētiōnalr capta ē tri-
plex: scz mēntali/vocali t scripta. Vñ
o3o mēntal nō ē aliō q̄ p̄cept^o cōplex^o: siue talis p̄ce-
pt^o dicat cōplex^o: qz i sūgtndo equaler plib^o vocibus
sūgtiuis/ siue cōponat ex plib^o p̄ceptib^o. S3 o3o vo-
cal ē q̄ sbordiat o3oni mēntali: Et sūlt scripta/ q̄ sb-
ordiat mēntali: siue cōponat ex plib^o vocib^o siue nō.
Et sic p3/ q̄ ista p̄ticta: scz c^o p̄es separe aliqd sūgt/
sic p3 itelli/ q̄ sbordiat p̄ceptm cōplexo. Ex q̄ segt
q̄ noia q̄ sē cōposite sūgt s3 grāmaticū sē o3ones s3
logicū. Et segt vltēri^o q̄ i diffōne o3onis n̄ ponit
cū tpe: qz mltē sē o3ones i qb^o nlla p̄s sūgt cū tpe: vt
hō alb^o: neq3 ponit sine tpe/ cū mltē sūt o3ones i q̄-
bus p̄es significāt cū tpe: t sic si diceret cuz tpe vel
sine tpe/ diffinitio o3onis nō cōueniret oī orationi.

Tertio sciēdū q̄ o3onū alia p̄fecta alia ipse-
cta: q̄ diuisio sic itelligit: d nūo o3o/
nū/ alia p̄fecta alia ipsecta. Oratio p̄fecta ē q̄ p̄fectū
sensūz gñat in aio auditoris. t p̄fectū cōceptū seu
orationē mēntalē vltimātā nō interrogatiua/ in qua
nosatiū reddit suppositū x̄bo p̄sonali modi finiti.
Sed o3o imperfecta/ est q̄ imperfectūz sensum gñat in
aīo.

Quid
sit x̄buz
rectum.

F
p^o argf

2° argf.

3° argf

Ad p^m

Ad 2^m

Ad 3^m

Sc. i q̄t

ll. q. 5.

Sc. q. 3

arguen-
do p̄ra
apinio.

Regdij.

Sc. i fñi
i. 4. dñ.
3. q. 1. d
noie sa/
crañtiū.

H

Sc. i. dñ.
4. q. 1. d

sol. arg.
vltimū.

Sc. i. 4
dñ. i. q. 2

O3o m
plex.

A alio auditoris. i. orationem mentalē ultimā iterroga-
tiua: vel in q̄ noiatu nō reddit suppositū xbo p-
sonali modi finit. Et sic p3/q p sensus nos nō itel-
ligimus aliud q̄ ppōne mentalē. **C** Supponit vlti-
mus q̄ de nūo orōni pfecta: Alia ē indicatiua/i q̄
ponit xbu indicatiui modi: vt petrus currit. Alia i-
peratiua/i q̄ pōit xbu ipatiui mōi: vt petre fac ignē.
Alia optatiua/in q̄ pōit xbu optatiui mōi: vt vtiā
eēm bon clericus. Alia pūctiua/in q̄ ponit xbus
pūctiui mōi: vt cū veneris ad me dabo tibi equus.
Alia est deprecatiua/q̄ iponat deprecationē q̄ pprie sit
p verbū ipatiui mōi: nō differt ab ipatiua/nisi rō-
ne deprecationis. Et subdit textus q̄ sola indicatiua/
supple categorica/di pprie ppō: q̄ alie nō signifi-
cant verū vel falsū: nisi reducant ad indicatiua. Et
dī notanter categorica: q̄ multe sunt hypotheti-
ce determinate vere/que nō sunt indicatiui mōi: vt si
asinus volaret/asinus haberet alas: et sic de alijs.

Primo
arguit

Arguit sic p^o: Si diffō orōnis eēt bona/se-
q̄ret q̄ ibi diffiniret orō p p se figto
vel p denoiato: s3 nullū illor ē dōm: igit. **Primo** nō
p denoiato: q̄ ē qd cōplexū cū nō sit nisi orō mē-
tal/vocal vel scripta. Itēq̄ p p se figto: Nā ibi illō
diffinit de q̄ vox figtina ad placitū zc. qd est diffō
orōnis eēntialit/ptur: s3 nō ptur de orōne scōe ite-
tionalr capta s3 magis de orōne p^o itēdōalr capta:

2° argf

igit. **C** 2° sic: Multe sūt orōnes q̄ ptes separe nī-
bil fignt: igit diffō orōnis nō est bona. **Ans** p3/nāz
si ista lra a ipōeret ad figndū tāū q̄rū figt: ista orō
hō est aial: tūc a/eēt orō: et tū ei^o ptes separe nībil fi-
gnificat. **C** 3° sic: Illa ppō/vellē eēt bon cleric^o/est
vera: et tū nō est indicatiui mōi/s3 optatiui: igit male
dī q̄ sola indicatiua dī deteriate vera. **C** Ad pma
pōt dici/q̄ ibi diffinit orō p p se figto. Et ad ipro-
bationē dī q̄ diffō orōnis dī eēntialr d orōne. Nā
i diffōnib^o secundaz itēdōnū/vt i plimū itellr aliquis
act^o signat^o: vt i ista: orō ē vox/itellr orō ē vna scōa
itēdō/q̄ attribuit voci figtine: mō ista diffō sic itelle-
cta ptur d orōne p denoiato accitāl. **C** Ad scōz/
cū dī q̄ ptes orōnis separe aliqd fignt/dī itelli q̄
subordinet cōceptui cōplexo. **C** Ad 3° dī: q̄ ista
orō/vellē eēt bon cleric^o/pōt capi pprie/vt figt de fi-
deritū: et sic pprie nō ē xā neq̄ falsa. **Alio** p^o capi lo-
co isti ego volo eēt bon cleric^o: vlt loco isti/ volū-
tas mea ē eēt bon cleric^o: et sic ista bñ ē xā vlt falsa.

B
3° argf

Ad p^o

Ad 1°

Ad 3°

C Propositio est orō vez vel falsū signū
indicando: vt hō currit. Propōnuz aut alia
categorica/alia hypothetica. **C** Cathego-
rica est illa/q̄ h3 sbm et ptuz et copulā tanq̄
pncipales ptes sui: vt hō currit. In hac enī
ppōne/hō est sbm/currit vero ptum: et qd
pungit vnū cū aliq̄ est copula: vt p3 resol-
uēdo/hō currit. hō ē currens: hō ē sbz: cur-
rēs ptuz: et illud xbu/est copulat vnū cū al-
tero. Et dī categorica a categorico cas:
quod idem est q̄ predico predicas: vnde ca-

thegorica: id est predicatiua.

Primo declaratiōe text^o supponit **Primo** q̄ ppō
capit duplr. **Ans** p^o p^o vt idē est q̄ p^o
alio posito: et sic nō capit h: q̄ solū sic orō dī ppō/
q̄ ponit in syllo ad iserēdū pconē. **Alio** capit lar-
ge/vt puerit cū enūciatione: et sic capit h/ita q̄ ppō
et enūciatio idē sunt. **C** 2° supponit q̄ ppō capitur
adhuc duplr. **Ans** scōe itēdōalr/vt est vna scōa i-
tēdō attributa p denoiationē orōni mentali/vocali
et scripte. **Alio** accipit pme itēdōalr/ et sic nō est
aliud q̄ ppō mental/vocal et scripta. **C** 3° supponit
q̄ ppō pme itēdōalr capta est triplex. s. mental vo-
calis et scripta. **Ans** ppō mental est pceptus cōplexus
q̄ cognoscit aliqd cōplexū cōplexo: siue tal pcept^o
dicat cōplex^o solū equalēter/vt dicūt aliq. s. q̄ idē
pcept^o q̄ mediāte itelligo hoīem eē aial/ sit vn^o acc^o
itelligēdi simplex: et dī id cōplexus: q̄ equalz duo/
b^o pceptib^o/puta pceptui hoīs et pceptui aiallo cum
vno actu syncathegorematico puta iph^o copule: si-
ue talis pcept^o sit formalr cōposit^o ex plurib^o pce-
ptib^o et vno actu seu terio mentali syncathego:ema-
tico/q̄ dī actus et nō pceptus: q̄ nō figt aliqd neq̄
aliq̄ vt pcept^o q̄ cognoscit petrū currē dī ppō mē-
talis. Et p pceptū i pposito itelligim^o ppe actū itel-
lect^o figntē nāl rē vel res: vt hō/ hoīes: Et est du-
plex. s. vltimata et nō vltimata: sic est duplex terius
mentalis. s. vltimata et nō vltimata. **C** Supponit
4° q̄ noticia seu pcept^o cōplexus est duplex. s. ap-
phēsiua et adhefiua. **Ans** apphēsiua ē q̄ simplr app-
hēdit aliqd cōplexū: et talis pprie dī ppō mentalis.
S3 adhefiua seu indicatiua/dī qua indicat ita esse
vel nō esse: et talis pprie nō dī ppō mentalis.

C
Ans ca-
pit ppō
hic.

De hac
mā vi-
de lati^o
li. i. pt.
ca. vlt.
dubi. i.

Noticia
cōplexa
duplex
apphēsi
ua et ad
hefiua.

Secundo sciēdū q̄ p maiori declaratiōe suppo-
nit **Primo** q̄ mediāte ppōne/res mē-
tales picipiunt in ordine adinuicē: nō tū q̄ ex iphis
fiat aliq̄ ppō q̄ dicat ppō realis/ quā aliq̄ ponit: q̄
nulla tal ē ponēda. Et si dicat/res subijciunt et p di-
cant: igit ex iphis fiet ppō. **Dī** q̄ nō subijciunt neq̄
p dicant/nisi ad istū sensū. **C** picipiunt adinuicē me-
diāte ppōne mentali. **C** 2° supponit q̄ figre vez/ est
de figtione totali et ppōnali figre eē qd est: vel fore
qd erit: vel fuisse qd fuit: et hī affirmatiuis. S3 i ne-
gatiuis ē figre nō eē qd nō ē: vel nō fore qd nō erit:
vel nō fuisse qd nō fuit. **Figre** s3: ē de figtione tota-
li et ppōnali figre eē qd nō ē: vel fore qd nō erit: vel
fuisse qd nō fuit: et p pūm dicat in negatiuis. **C** Ex
q̄ sequunt aliq̄. **Primo** q̄ licz isti termi: vez et falsū/
significēt vez vel falsū: nō tū sūt ppōnes: q̄ nō fi-
gnificāt figtione ppōnali. i. non fignt sic vna ppō:
si cū hō est aial: s3 tū vt aliq̄ termi ad formaliter ari. i. pl.
figndū veritatē aut falsitatē. **C** Sequit scōo q̄ licz
aliqd significet per ppositionē: illud tamen pprie tur de fē
nō dicit verū et falsū. Et quādo dicitur: propo-
sitiō significat verū: ergo significatum ppositionis
seu cōplexo significabile dicit verū vel falsū. **Rñ**
def/negādo cōsequētiā: q̄ nō dicit significare ve-
rum/ eo q̄ significatū sit verū: sed q̄ figt vere vel
falsū: vel ita esse sicut est: vel nō eē/ sicut non est.

D
Nō est
ponēda
ppō rea-
liter.

Brego-
rino de
ari. i. pl.
q. i. niti
tur de fē
sare cō-
plexū si
gnifica-
bile sed
nihil
probat.